

DOSAR NR. 7428/2/2009

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI – SECȚIA A VIII A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.3176
Ședința publică de la 08.07.2010
Curtea compusă din :
PREȘEDINTE - CÎRJAN RALUCA MARIA
GREFIER - MIHU LUCREȚIA

.....

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, în contradictoriu cu **pârâtul ILIE ION**.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 10.06.2010, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților, eventual, să formuleze și să depună la dosar Concluzii Scrise, a amânat pronunțarea la data de 17.06.2010, la data de 24.06.2010, 01.07.2010 și 08.07.2010 când a dat următoarea hotărâre:

CURTEA,

Asupra cauzei de față:

Prin acțiunea înregistrată sub numărul 7428/2/2009 pe rolul Curții de Apel București - Secția Contencios administrativ și Fiscal, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, a solicitat în contradictoriu cu pârâtul Ilie Ion, pronunțarea unei hotărâri judecătorești prin care să se constate calitatea de colaborator al Securității în sensul dispozițiilor art. 2 lit.b din OUG nr.24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Lg.293/2008.

În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut în esență că, prin cererea adresată de Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, s-a solicitat verificarea sub aspectul posibilei calități de

agent sau colaborator al Securității, a persoanelor care dețin titlul de revoluționar, pârâtul Ilie Ion fiind deținătorul titlului de luptător pentru victoria Revoluției din Decembrie 1989.

S-a mai arătat că, potrivit Notei de constatare nr. S/DI/1/2255/09.09 2008, pârâtul Ilie Ion a fost încadrat în scopul încadrării informative a colegilor de detenție, în perioada executării acesteia în Penitenciarul Aiud. După eliberarea din închisoare, acesta s-a stabilit în Prahova de unde este preluat ca informator de Direcția Regională Ploiești, iar ulterior de Inspectoratul județean Prahova pentru a da informații despre o serie de persoane care au fost cu el în detenție și cu care era coleg de serviciu.

În data de 06.04.1964 pârâtul a avut numele de colaborator de „STÎNCĂ/STÂNCĂ LEON” iar după ieșirea din închisoare 1964, până în 1969, numele conspirativ este schimbat în „STÎNGA LEON”. Cu toate acestea, pârâtul a continuat să semneze notele cu numele de „STÎNCĂ LEON”.

S-a mai arătat că, în perioada colaborării 1964-1969 cu organele Securității, pârâtul a furnizat informații privind persoane și fapte, așa cum rezultă din Nota de constatare, potrivit regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, solicitându-se astfel admiterea acțiunii așa cum a fost formulată.

În dovedirea acțiunii, reclamantul CNSAS a depus copia Notei de constatare DI/I/2255/9.09 2008 (filele 10-26) și înscrisurile doveditoare (filele 27-126).

Pârâtul Ion Ilie a formulat întâmpinare (filele 137-140) prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea acestei solicitări s-a argumentat în esență că = acțiunea a fost promovată de reclamant cu „inadmisibilă ușurință”, făcându-se confuzie între „relația cu Securitatea” și activitatea de colaborator al Securității, susținându-se că art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 cere să se facă distincție între declarațiile date în stare de libertate și cele date în stare de anchetă, între informațiile cu caracter inofensiv și cele care într-adevăr vizau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Un al doilea argument a fost acela că relația pârâtului cu fosta Securitate a fost inițiată sub constrângere, că el a fost victima, iar nu instrumentul delațiunii, iar ca rezultat al urmăririi penale și judecării a fost condamnat la 20 de ani muncă silnică pentru „uneltire contra orânduirii sociale”, „dezertare” și port ilegal de armă. În aprilie 1964 când regimul

comunist a dispus grațierea tuturor deținuților politici, a folosit „forme noi pentru urmăritii politici”, condiționând punerea în libertate de păstrarea unei legături permanente cu autoritatea represivă, urmând să informeze despre tot ceea ce îi înconjoară.

Astfel trebuie examinat conținutul concret al informațiilor transmise.

Referitor la așa-zisul „Angajament” semnat de pârât cu puțin timp înainte de a ieși din închisoare, s-a susținut caracterul, viciat al acestuia, fiind obținut prin violență, eroare și dol, fiind astfel un act nul ca și înscrisurile date și declarațiile făcute în baza acestuia (fila 135 și 309, 310 dos).

S-a mai argumentat că starea de constrângere a continuat și după punerea în libertate a pârâtului și că, nu sunt întrunite criteriile definiției legale a noțiunii de „colaborator al Securității”, câtă vreme, conținutul concret al declarațiilor pârâtului se refereau la fapte și atitudini inofensive care nu numai că nu au determinat prigonirea cuiva, ci dimpotrivă au înlăturat-o, așa încât informațiile furnizate nu au fost potrivnice regimului și nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Curtea a încuviințat proba cu înscrisuri pentru părți cu un martor pentru pârât, a cărui declarație se află la fila 150 dosar.

Examinând actele și lucrările dosarului în raport de susținerile părților și prevederile legale, Curtea constată îndeplinite condițiile impuse de art.2 lit. b din OUG nr.24/2008, pentru considerentele ce vor fi repuse în continuare.

Astfel potrivit art.2 lit. b din OUG nr.24/2008 modificat, „- colaborator al Securității – este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii de Securitate, prin care se denunță activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Persoana care a furnizat informații cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, *date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată fie judecată și condamnată* nu este considerată colaborator al Securității, potrivit prezentei definiții, iar actele și documentele care consemnau aceste informații, sunt considerate parte a propriului dosar.(....)”

1.) Astfel fiind referitor la prima condiție impusă de textul de lege anterior citat – și anume „furnizarea de informații indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității” – Curtea „constată ca fiind îndeplinită, prin informațiile furnizate de pârât cu privire la R.A., G. I., G.F., P.F., Ș.I..

De altfel, nici chiar pârâtul nu contestă faptul că ar fi furnizat informații, ci dimpotrivă recunoaște „relația sa cu fosta Securitate”, însă, ceea ce contestă el este caracterul informațiilor furnizate despre care susține că erau absolut neutre, și că declarațiile date în perioada detenției au fost luate sub constrângere, fiind nule, legiuitorul făcând distincție între declarațiile date în stare de libertate și cele din timpul anchetei.

Instanța reține pe de o parte că, materialul furnizat de pârât cu privire la persoanele mai sus menționate se referă la perioada de după eliberarea sa din penitenciar, iar pe de altă parte, într-adevăr, legea cuprinde și cauze de exonerare în teza a II-a a art.2 lit. b din OUG 24/2008 însă acestea nu-i sunt aplicabile pârâtului, pentru că, informațiile furnizate de acesta – în perioada detenției – nu au fost date în timpul propriei sale anchete sau procesului, ci mult după aceea.

2.) Cu privire la cea de-a doua condiție cerută de lege și anume cea referitoare la – conținutul notelor informative furnizate, prin care să fie denunțate activități potrivnice regimului comunist și care să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, instanța o consideră de asemenea îndeplinită.

Astfel prin informațiile furnizate împotriva numiților R.A. și G.I.,G.F.,S.I și P.F. pârâtul le-a încălcat acestora dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, drepturi prevăzute și în Constituția din 1965, expunându-i astfel, acțiunilor de reprimare din partea organelor de Securitate și regimului comunist.

Curtea mai reține că, pentru a fi îndeplinită această condiție, nu este necesar ca acțiunile de reprimare să fi fost efective, ci, este suficient, ca informațiile furnizate de părți să fie de natură a expune persoanele vizate unor acțiuni de reprimare din partea organelor regimului totalitar.

Faptul că, pârâtul era conștient de pericolul la care expunea persoanele vizate de informațiile sale rezultă și din împrejurarea că, el însuși, într-o cerere adresată organelor de Securitate, pune în evidență „zelul său” manifestat în acțiunea de colaborare cu acestea.

Pe de altă parte, el însuși fiind condamnat pentru activități politice cunoștea personal modul de acțiune al organelor de Securitate, precum și riscurile și pericolele la care erau expuse persoanele vizate de informațiile pe care le furniza, așa încât, faptul că, anterior suferise o condamnare din motive politice și executase parte din pedeapsă nu este de natură a se constitui într-o circumstanță morală atenuantă sau exoneratoare dispozițiilor prezentei legi, ci dimpotrivă.

Totodată, faptul că, ulterior, din împrejurări neelucidate pârâtul Ilie Ion și-a încetat colaborarea cu organele de Securitate, nu are nici-o semnificație juridică din punctul de vedere al OUG. 24/2008, ci, eventual, cel mult semnificații morale, personale, etc..

Apărarea pârâtului referitoare la presiunile la care a fost supus și deci obținerea prin constrângere a „Angajamentului”, este lipsită de consecințe juridice, din moment ce, este necontestat că, în întreaga perioadă 1964 – 1969, pârâtul a colaborat cu organele Securității în modalitățile evidențiate în Nota de constatare, apreciate chiar de el ca fiind „dovezi de loialitate” față de organele puterii și ale Securității.

Pe de altă parte, faptul că informațiile furnizate de pârâtul I.I. erau utile, rezultă și din Notele constatatoare, de caracterizare privind „aportul adus în munca informativă” întocmite de ofițerii de legătură.

În concluzie, Curtea reține că informațiile furnizate de pârât vizau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, precum dreptul la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzute de art. 28 din Constituția României din 1965 coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Pentru toate aceste considerente, instanța, în temeiul dispozițiilor art. 1 și 18 din Legea nr. 554/2004 va admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII și va constata existența calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârâtul ILIE ION, în sensul dispozițiilor art. 2 litera b din OUG nr. 24/2008.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

**Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL
NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII cu**

sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3, în contradictoriu cu **pârâtul ILIE ION** născut la data de 11.10.1928, în comuna Tinosu județ Prahova, fiul lui Voicu și Ioana, domiciliat în Ploiești, ...
.....județ Prahova.

Constată existența calității de colaborator al Securității în ceea ce-l privește pe pârât, în sensul dispozițiilor art.2 lit.b din OUG nr.24/2008.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare .

Pronunțată în ședință publică azi 08 mai 2010.

PREȘEDINTE,

Cîrjan Raluca Maria

GREFIER,

Mihu Lucreția

Red.CRM

Tehnored.ML/4 ex.

18.08.2010

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI.
SECȚIA *Civilă*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe și nu
se legalizează.

428/2009
cu mult timp din si invecinata
prin reprezentarea recursului
se mijlocul - dec. 2527/
5.05.2011

PO00011104102013